

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/63/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010201
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1118010201.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a členov senátu Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Michala Valenta v trestnej veci obžalovaného R. L., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 9T/16/2018-308 zo dňa 19.4.2018, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 2.8.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

R. L., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom A. V. - C., H. ulica XX, t. č. vo výkone väzby,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov a 5 (päť) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 9T/16/2018-308 zo dňa 19.4.2018 bol obžalovaný R. L. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že dňa 7.9.2017 v čase asi o 01.50 hod. v F. na N. ulici č. 3, v priestoroch podniku „L. Z. F.“, zobral bez použitia násilia voľne odložený na barovom pulte mobilný telefón zn. L. J. S5 mini, čiernej farby, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 100,- eur a finančnú hotovosť vo výške 69,- eur, čím spôsobil spoločnosti F. Z. F., s.r.o. škodu vo výške 169,- eur, pričom blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 11034026, vydaným Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave II, OO PZ Ružinov - východ zo dňa 3.2.2017, právoplatným dňa 3.2.2017, bol postihnutý pokutou vo výške 10,- eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 1T/94/2017 zo dňa 8.6.2017, právoplatným dňa 12.7.2017, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr.zák.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaraďený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa

§ 288 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) bol poškodený F. Z. F., s.r.o. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. podala odvolanie Okresná prokuratúra Bratislava I proti výroku o treste priamo na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia, ktoré nezdôvodnila.

Spis bol predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní dňa 13.6.2018.

Po jeho doručení odvolací súd vyzval Okresnú prokuratúru Bratislava I na zdôvodnenie podaného odvolania, čo odvolateľ vykonal písomným podaním doručeným na tunajší súd dňa 22.6.2018, ktoré bolo následne zaslané na vyjadrenie procesným stranám, ktoré k nemu nezaslali písomne žiadne stanovisko.

Okresná prokuratúra Bratislava I písomne zdôvodnila podané odvolanie nasledovným spôsobom: „S rozhodnutím okresného súdu týkajúcim sa výroku o treste sa vzhľadom na rozsah a tiež obsah vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom, nie je možné stotožniť, nakoľko komplexnosť vyhodnotenia dôkazných prostriedkov, rozhodujúcich skutočností či zohľadnení zásad pre ukládanie trestov páchatelom trestných činov podľa § 34 a nasl. Trestného zákona, v kontexte naplnenia účelu trestného konania, rešpektujúc zachovanie tak individuálnej, ako i generálnej prevencie, neopodstatňuje u obžalovaného R. rozhodnutie spočívajúce v uložení trestu skoro na úplne spodnej zákonom stanovenej a prípustnej trestnej sadzby vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Trestného zákona, ktorá je v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky a ktorý je s prihliadnutím na okolnosti predmetnej trestnej veci či osobu obžalovaného neprimeraný, resp. neprimerane mierny.

V prvom rade najmä v nadväznosti na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, je nevyhnutné poznamenať a zároveň poukázať na skutočnosť, že súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Trestného zákona, ale v rámci odôvodňujúcej časti jasne poukazuje na právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Trestného zákona, a to tak vo vzťahu k obžalobe Okresnej prokuratúry Bratislava I pod sp. zn. 3 Pv 386/17/1101 - 45 zo dňa 20.03.2018, ako aj vo vzťahu k výroku o uloženom treste obžalovanému, keď uvádza, že trest bolo potrebné ukladať v rozpätí trestnej sadzby 0 až 2 roky. Toto konštatovanie súdu I. stupňa nemá oporu v doterajšom procesnom postupe alebo podanej obžalobe, nakoľko ako vyplýva zo samotnej obžaloby a následne i z potvrdenia Okresného súdu Bratislava I, tak obžaloba bola tunajšou prokuratúrou podaná pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Trestného zákona a nie ako uvádza súd I. stupňa pre krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Trestného zákona.

Komparáciou výrokovej časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodňujúcej časti, nielen po stránke formálnej, ale aj po stránke materiálnej, je evidentné, že ide o zjavný rozpor výroku s odôvodnením, čo zjavne vyvoláva pochybnosti o zákonnosti, zmätočnosť a nejednoznačnosť prijatého záveru v otázke ukládania trestu, čím existujú pochybnosti o zákonnosti rozsudku ako takého. Vysvetlenie či odôvodnenie tohto postupu súdu následne nevyplýva ani z ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde sa súd I. stupňa vôbec nevysporiadal s týmto nepochopiteľným procesným postupom, ktorý sa preklenul do rozhodnutia o treste obžalovaného.

Na margo vyššie uvedeného a zákonného rozsahu, resp. výšky uloženého trestu je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný R. bol v minulosti 5 (päť) krát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený (t.j. vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/200/2014 zo dňa 25.09.2014, právoplatnému dňa 12.12.2014 - pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona). Následne podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný R. L. uznaný vinným a právoplatne odsúdený:

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 9T/48/2016 zo dňa 24.11.2016, právoplatným dňa 31.01.2017, k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu takto uloženého trestu a určením skúšobnej doby v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, t.j. do dňa 01.08.2018 - pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Trestného zákona,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 2T/7/2017 zo dňa 02.03.2017, právoplatným dňa 08.12.2017, k podmiennečnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, s podmiennečným odkladom výkonu takto uloženého trestu a určením skúšobnej doby v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, t.j. do dňa 08.12.2020 - pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c), f), odsek 3 písm. b) Trestného zákona,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 1T/94/2017 zo dňa 08.06.2017, právoplatným dňa 12.07.2017, k podmiennečnému súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, s podmiennečným odkladom výkonu takto uloženého trestu a určením skúšobnej doby v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, t.j. do dňa 01.02.2019 - pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 9T/48/2016 zo dňa 24.11.2016, právoplatným dňa 31.01.2017,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 1T/126/2017 zo dňa 25.08.2017, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 9T/48/2016 zo dňa 24.11.2016.

Z uvedeného je zjavné, že obžalovaný R. L. sa skutkom, pre ktorý bola tunajšou prokuratúrou na neho podaná obžaloba, dopustil úmyselnej trestnej činnosti v rámci plynutia skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody (t.j. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 2T/7/2017 zo dňa 02.03.2017, resp. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 1T/94/2017 zo dňa 08.06.2017), a to pomerne krátko po svojom odsúdení, s plným vedomým si následkov svojho protiprávneho konania. Po vyhodnotení predchádzajúcich odsúdení je namieste konštatovať, že v prípade obžalovaného R. L. ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k prečinu krádeže a doterajšie ukladanie podmiennečných trestov na jeho osobu nemali zjavne žiadny prevýchovný vplyv a teda z pohľadu individuálnej prevencie ani žiadny význam, čo vyplýva tak zo skutku samotného, ako i profilácie osoby obžalovaného či možnosti jeho ďalšej nápravy, keďže od ďalšieho páchania trestnej činnosti ho neodradila hrozba premeny podmiennečného trestu odňatia slobody na trest nepodmiennečný. Preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, teda vo výmere kratšej ako 12 mesiacov, nie je možné považovať za dostatočný prostriedok pre dosiahnutie účelu trestného konania z pohľadu tak generálnej, ako i individuálnej prevencie, lebo by v rámci takto uloženého trestu absentovalo zohľadnenie jeho ďalšej druhovo a charakterovo identickej trestnej činnosti, čím by sa zároveň minul i účel generálnej prevencie, a teda aj účel, pre ktorý je samotný trest ukladany, s poukazom na ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Po vyhodnotení vyššie uvedených skutočností vyplývajúcich z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že v konaní osoby obžalovaného sú znaky špeciálnej recidívy, nakoľko jeho prístup a postoj k predchádzajúcim trestom či rozhodnutiam súdu možno vnímať ako ignoráciu alebo výsmech justičného systému v rámci súdnej moci, z pohľadu trojdelenia štátnej moci a teda i samotného právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, najmä vo vzťahu k páchaniu konkrétnej trestnej činnosti. V tomto smere nemožno spravodlivo a zákonne hovoriť o primeranosti uloženého nepodmiennečného trestu v rozsahu kratšom ako 12 mesiacov, nakoľko v predchádzajúcich jeho odsúdeniach mu bol za obdobnú trestnú činnosť ukladany trest odňatia slobody najskôr v rozsahu 10 mesiacov a následne 12 mesiacov. Skutočnosť, že v minulosti mu bol výkon predchádzajúcich trestov podmiennečne odložený na skúšobnú dobu, nemá žiadnu právnu relevanciu pre ukladanie aktuálneho trestu, keďže obvinený mal zjavnú možnosť preukázať snahu po náprave a svoje pozitívne správanie sa počas plynutia určenej skúšobnej doby, ktorú však úmyselne odignoroval a opätovne sa dopustil rovnakej trestnej činnosti.

S ohľadom na uvedené nie je možné sa zároveň stotožniť s konštatovaním súdu I. stupňa založenom na drakonickosti navrhovaného trestu obžalovanému v rámci hlavného pojednávania či nerešpektovanie zásad pre ukladanie trestov páchatelom trestných činov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 a nasl. Trestného zákona, nakoľko toto konštatovanie nenachádza svoju oporu v zabezpečených podkladoch či zákonnej úprave. Návrh trestu či už zo strany dozorujúceho alebo intervenujúceho prokurátora, plne rešpektuje a priam vychádza zo zákonných zásad upravujúcich ukladanie trestov páchatelom trestných činov, pričom plne zohľadňuje potrebu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, pri zohľadnení i ďalších determinantov vyplývajúcich nielen z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, ale najmä § 1 Trestného zákona či z komplexnosti právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov ohľadom ukladania trestov.

V predmetnej trestnej veci po logickom uvážení všetkých rozhodujúcich okolností prípadu tak jednotlivo, ako i v ich vzájomných súvislostiach či súhrne, ako príslušnej zákonnej úpravy je dôvodný a po všetkých stránkach opodstatnený záver spočívajúci v uložení adekvátneho trestu, zohľadňujúceho povahu a charakter trestnej činnosti, opakujúci sa spôsob jej spáchania či osobu obžalovaného. Nakoľko v danom prípade prichádza do úvahy ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, tak objektívne navrhovaný nepodmienečný trest v rozsahu minimálne 12 mesiacov odzrkadľuje nielen zavrhnutiahodnosť trestnej činnosti či opakujúci sa charakter konania obžalovaného, ale má na zreteli aj účel, pre ktorý je ukladaný a pre ktorý je trestné konanie vedené, bez známkov akejkoľvek drakonickosti.

Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a zároveň podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.“

Po doručení spisu na rozhodnutie o odvolaní si odvolací súd vyžiadaval ohľadom obžalovaného aktualizovaný odpis registra trestov a z Okresného súdu Bratislava I spisy sp. zn. 9T/48/2016 a 2T/7/2017, oboznámením ktorých odvolací súd aj doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že čo sa týka skutkového a právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom, má za to, že tento rozhodol správne a zákonne. Keďže obžalovaný je s rozhodnutím spokojný, navrhuje odvolanie prokuratúry zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedol obhajca a ešte chce uviesť, že mu je to strašne ľúto.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. rovnako ako v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (odňatím slobody až na dva roky) sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr.zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním prokurátora len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol odvolaním napadnutý iba výrok o treste, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať predovšetkým tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že podané odvolanie je čiastočne dôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému, obhajcovi a poškodenému bola riadne doručená obžaloba (obžalovanému a obhajcovi aj výzva na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Tr.por., avšak v rozpore s týmto ustanovením výzva nebola doručovaná poškodenému), pričom spolu s prokurátorom boli aj predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania po tom, čo prokurátor podal odpor voči trestnému rozkazu vydanému v prejednávanej veci. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle dotknutých ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne boli súdom zisťované skutočnosti v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a vyhlásil, že dokazovanie ohľadom viny nevykoná a dokazovanie vykoná len ohľadom výroku o treste (správne malo byť aj ohľadom výroku o náhrade škody). Následne boli na hlavnom pojednávaní oboznámené listinné dôkazy vzťahujúce sa k spôsobenej škode a k osobe obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je uvedené na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolačný súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným zo spáchania tohto prečinu.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza tieto skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr.zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr.zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov (prvok generálnej

prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3, ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (v § 212 ods. 3 Tr.zák. je ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania trestného činu podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. zákonodarca ustanovil s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmiennečného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný), ale môže uložiť iný druh trestu.

Prvostupňový súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor žiadal v odvolaní uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 12 mesiacov.

Odvolací súd po posúdení prejednávanej veci uvádza, že uložený trest prvostupňovým súdom je z pohľadu jeho výmery trest neprimeraný, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. a uvedené vyplýva z nasledujúcich skutočností.

V osobe obžalovaného ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú za spáchanie úmyselnej majetkovej trestnej činnosti (od roku 2016 spolu štyrikrát), teda ide o špeciálneho recidivistu a v tomto ohľade boli prokurátorom v odvolaní uvedené predošlé odsúdenia, na ktoré je možné prihliadať a nie je nutné ich opäť opakovať s tým, že obžalovanému bol doteraz vždy uložený podmiennečný trest odňatia slobody (jedenkrát ako súhrnný trest) alebo bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Je zrejmé, že ani predošlé odsúdenia u obžalovaného nevedli k takej náprave, aby sa opätovne nedopustil spáchania úmyselného trestného činu rovnakého druhu. Navyše prejednávaný skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého za rovnaký druh trestnej činnosti ohľadom odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 1T/94/2017 zo dňa 8.6.2017, právoplatným dňa 12.7.2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. (obžalovanému plynie skúšobná doba podmiennečného trestu odňatia slobody do 1.2.2019). V takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr.zák. (podmiennečne nie je možné odložiť výkon trestu odňatia slobody, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody) súd nemôže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody, čo síce nevylučuje možnosť uložiť iný druh trestu, ale z podstaty tejto zákonnej úpravy vyplýva, že by malo ísť o výnimočnú situáciu a na taký prípad by mali byť zistené vážne dôvody hodné osobitného zreteľa, čo v prejednávanej veci odvolací súd nezistil. Pokiaľ si obžalovaný dostatočne neuvedomoval plynutie skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia uloženého za rovnaký druh trestnej činnosti a mal k tomu neuvážnený postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanému po jeho predošlých opakovaných odsúdeniach za rovnaký druh trestnej činnosti uložiť iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody.

Odvolací súd po posúdení týchto všetkých skutočností dospel k záveru, že účelu trestu v prejednávanej veci z pohľadu druhu trestu zodpovedá jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako to správne urobil prvostupňový súd. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že síce alternatívne tresty nespojené s odňatím slobody by sa mali prioritne ukladať pri spáchaní menej závažnej trestnej činnosti a pri menej narušených osobách, čo bolo vo vzťahu k obžalovanému aplikované pri predošlých odsúdeniach, pričom však z vyššie uvedených dôvodov po predošlých opakovaných odsúdeniach obžalovaného by už uloženie alternatívneho trestu bolo v rozpore s účelom trestu.

Ohľadom výmery uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody odvolací súd musel skonštatovať, že prvostupňovým súdom uložený trest pri samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody bol neprimeraný.

Prvostupňový súd u obžalovaného správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (priznanie a úprimné oľutovanie spáchaného trestného činu podľa § 36 písm. l/ Tr.zák., keďže obžalovaný k obžalobe vyhlásil, že je vinný a aj oľutoval spáchanie trestného činu) a jednu priťažujúcu okolnosť (už bol za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. vzhľadom na predošlé odsúdenia za rovnaký druh trestnej činnosti odhliadnuc od odsúdenia uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku, na ktoré nie je možné prihliadať ako na skutočnosť zakladajúcu priťažujúcu okolnosť vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr.zák.), teda obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák. (pomer a miera závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bola vyrovnaná) vo výmere 6 mesiacov až 3 roky (prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne uviedol, že v rozmedzí 0 až 2 roky a že obžalovanému uložil trest mierne nad štvrtinou maximálnej trestnej sadzby, keďže by tomu zodpovedalo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, pričom rovnako nesprávne uviedol, že obžaloba bola podaná podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák., a nie podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.).

Odvolací súd po zohľadnení predošlých odsúdení obžalovaného, výšky spôsobenej škody, ktorá nedosahuje ani hodnotu malej škody podľa § 125 ods. 1 Tr.zák. a protiprávne konanie obžalovaného je postihované podľa Trestného zákona kvôli jeho predošlému postihnutiu za majetkový priestupok (inak by sa konanie obžalovaného muselo právne posudzovať podľa zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), ako aj skutkových okolností spáchaného skutku správne rozvedeným prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku týkajúcich sa správania zamestnanca poškodeného ohľadom jeho starostlivosti o veci, ktoré boli odcudzené (na ktoré odvolací súd poukazuje bez potreby ich opakovania v tomto rozhodnutí), uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a 5 dní, teda vo výmere, ktorú mal obžalovaný vykonanú väzbou ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu. Odvolací súd nezistil také skutočnosti z pohľadu účelu trestu, ktoré by poukazovali na nutnosť uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov ako to žiadal prokurátor v odvolaní, pričom z pohľadu poukazovania odvolateľom na tú skutočnosť, že obžalovanému bol v predošlých odsúdeniach uložený podmienečný trest odňatia slobody aj vo výmere 12 mesiacov, odvolací súd uvádza, že v zmysle ustálenej súdnej praxe akýkoľvek (aj v nižšej výmere) uložený nepodmienečný trest odňatia slobody treba považovať za prísnejší trest ako podmienečný trest odňatia slobody.

V súlade so zákonom bol v napadnutom rozsudku výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol pred spáchaním prejednávaneho skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a preto odvolací súd v tomto smere rozhodol rovnako.

Odvolací súd sa zaoberal pri ukladaní trestu aj tým, či obžalovanému má byť uložený samostatný trest alebo súhrnný trest (v tomto ohľade aj doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu oboznámením dotknutých spisov Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9T/48/2016 a 2T/7/2017), pričom dospel k záveru, že obžalovanému je nutné uložiť samostatný trest a v tomto ohľade postupoval pri ukladaní trestu prvostupňový súd správne. Uvedené vyplýva z tej skutočnosti, že v prejednávanej veci bol skutok spáchaný dňa 7.9.2017, pričom v dotknutých predošlých odsúdeniach obžalovaného, v ktorých bolo vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie (za ktoré treba považovať aj trestný rozkaz, keďže podľa § 353 ods. 8 Tr.por. má trestný rozkaz povahu odsudzujúceho rozsudku a účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú dorúčením trestného rozkazu obžalovanému) po spáchaní skutku obžalovaným v prejednávanej veci, došlo k prerušeniu súbehu dňom vyhlásenia odsudzujúceho

rozhodnutia, za ktorý treba považovať deň prevzatia trestného rozkazu obžalovaným vo veci Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9T/48/2016 zo dňa 24.11.2016, ktorý obžalovaný prevzal dňa 20.1.2017. Skutky, ktoré obžalovaný spáchal podľa ďalších, nasledujúcich dotknutých odsúdení, boli spáchané pred dňom 20.1.2017, keďže v prípade odsúdenia

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 2T/7/2017 zo dňa 2.3.2017, právoplatným dňa 8.12.2017, bol skutok spáchaný dňa 28.6.2016,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 1T/94/2017 zo dňa 8.6.2017, právoplatným dňa 12.7.2017, bol skutok spáchaný dňa 1.1.2017,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 1T/126/2017 zo dňa 25.8.2017, právoplatným dňa 20.9.2017, bol skutok spáchaný dňa 28.11.2016.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Tr.zák. a k nemu sa viažucej ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súhrnný trest sa ukladá v prípade, ak súd odsudzuje obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz obžalovanému za iný jeho trestný čin. Súhrnný trest je možné uložiť iba v prípade viacčinného súbehu, ak bol obžalovaný za niektorú časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska možný len vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozhodnutia za niektorý trestný čin toho istého obžalovaného, pričom zároveň musí ísť o prvé vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie za iný trestný čin bez ohľadu na to, že bolo v opravnom konaní následne zrušené, pokiaľ sa opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením obžalovaného (k tomu najmä R 34/1965, R 13/1968, R 41/1968, R 52/1971, R 8/1974, R 57/1977, R 50/1978, R 42/1980).

Z uvedeného je zrejmé, že v prípade prejednávaného trestného činu a trestných činov, za ktoré bol obžalovaný odsúdený v iných jeho trestných veciach, sa nejedná o viacčinný súbeh trestných činov, ale o recidívu, a preto je uloženie súhrnného trestu podľa zákona a ustálenej súdnej praxe vylúčené a bolo treba uložiť samostatný trest.

Výrok prvostupňového súdu ohľadom náhrady škody nebol predmetom posudzovania v odvolacom konaní, keďže tento výrok nebol odvolaním napadnutý, a preto sa odvolací súd ním ani nemôže v tomto rozhodnutí zaoberať.

Odvolací súd zhrnutím uvádza, že na základe podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému uložil prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a 5 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu doplneného dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. Takto uložený trest odvolacím súdom zodpovedá závažnosti spáchaného prečinu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom z pohľadu individuálnej prevencie aj generálnej prevencie. V ostatnej časti zostal napadnutý rozsudok nedotknutý. Odvolací súd na záver uvádza, že vzhľadom na podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného bolo možné podľa zákona rozhodnúť aj v neprospech obžalovaného, a teda prvostupňovým súdom uložený trest sprísniť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.